

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
(dispozitiv)

07 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Victor Burduh, Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, de către avocatul Valeriu Verejan în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Chetrari Igor XXX, născut la XXX, originar din XXX și domiciliat XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.09.2016 pînă la 21.09.2018;

Instanța de apel de la 09.10.2018 pînă la 13.02.2019;

Instanța de recurs de la 12.04.2019 pînă la 09.07.2019;

Instanța de apel de la 23.08.2019 pînă la 13.11.2019;

Instanța de recurs de la 27.01.2020 pînă la 07.07.2020.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 septembrie 2018 Chetrari Igor, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal a fost achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Chetrari Igor este învinuit de faptul că, la data de 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă până la moment de organul de urmărire penală, prin participație simplă, aflându-se la intersecția str. XXX cu str. XXX, mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu atenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, observându-1 pe cet. Iovdi Oleg, 1-a amenințat cu un pistol de model necunoscut, după care i-a sustras un telefon mobil de model „XX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2 000 lei, care aparține cet. Russu Marc, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Iovdi Oleg daune morale și lui Russu Marc daune în proporții considerabile în sumă totală de 2000 lei.

3. Împotriva sentinței primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Chetrari Igor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. lit. b), e), fi Cod penal a-i aplica pedeapsa sub formă de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-instanța de judecată a pronunțat o sentință neîntemeiată;

-cu toate că părțile vătămate Rusu Marc și Iovdi Oleg de două ori fiind audiate în instanța de judecată au declarat insistent că nu pot comunica cu certitudine dacă Chetrari Igor ar fi deținut o armă, dar acesta avea la șold un toc de armă pe care l-a arătat demonstrativ, intenționat, acțiuni însoțite cu amenințarea aplicării violenței, astfel creându-i lui Iovdi Oleg o stare de temere că va fi supus în timp real și imediat violenței periculoase pentru viața sau sănătatea sa;

-ca urmare a acțiunilor lui Chetrari Igor partea vătămată Iovdi Oleg, fiind constrâns psihic, conștientiza la acel moment că acesta deține o armă care ulterior urma să o aplice dacă nu se conforma cerințelor lui;

-deși, instanța de judecată indică că în acțiunile imputate inculpatului Chetrari Igor nu a constatat prezența scopului și anume sustragerea bunurilor altei persoane, lipsind intenția directă a acestuia, bazându-se doar pe declarațiile acestuia, precum că ar fi achitat părții vătămate Iovdi Oleg telefonul mobil de model „XXX”, ridicat de la inculpat, totuși telefonul menționat supra îl restituie părții vătămate Russu Marc. Conchide că, instanța a admis că telefonul mobil de model „XXX”, ridicat de la Chetrari Igor prin procesul-verbal de ridicare din 30.09.2014, nu-i aparține acestuia, fiind în posesie ilegală, dar a fost sustras de la partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, a fost admis apelul declarat de procuror, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Chetrari Igor în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal a fost încetat, deoarece fapta constituie contravenție.

Chetrari Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Chetrari Igor în baza art. 335 Cod contravențional a fost încetat, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, soluția instanței de fond cu referire la achitarea inculpatului Chetrari Igor în comiterea infracțiunii incriminate este una eronată și cu referire la învinuirea adusă inculpatului Chetrari Igor, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Codul penal, procesul penal urmează a fi încetat, deoarece fapta constituie contravenție, cu recunoașterea vinovăției lui Chetrari Igor în temeiul prevederilor art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că, instanța a constatat lipsa laturii obiective și a laturii subiective, în calitate de elemente indispensabile al componenței de infracțiune, pentru efectuarea încadrării juridice a celor comise și imputate inculpatului, potrivit art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal.

Într-un prim reflex, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond precum că, declarațiile lui Russu Marc și Iovdi Oleg nu demonstrează comiterea de către Chetrari Igor, asupra lui Russu Marc și Iovdi Oleg, a unui atac tâlhăresc împreună cu altă persoană, după cum este indicat în actul de învinuire. Or, organul de urmărire penală a indicat în actul de învinuire precum că, inculpatul a avut o înțelegere prealabilă cu o persoană necunoscută, împreună cu care, au atacat de comun acord, iar apoi,

amenințându-l cu un pistol de model necunoscut i-au sustras telefonul mobil. Însă, o astfel de incriminare nu rezultă din probele administrate și nu a fost confirmată în ședința judiciară. Mai mult, Russu Marc și Iovdi Oleg, recunoscuți în calitate de părți vătămate, nu au declarat despre aplicarea sau amenințarea cu aplicarea violenței, pistolului în timpul pretinselor acțiuni de sustragere, imputate lui Chetrari Igor.

Din declarațiile părților vătămate nu rezultă amenințarea cu arma din partea lui Chetrari Igor. Partea vătămată a menționat doar că ultimul i-ar fi arătat un toc (teacă) la șold, însă nu văzuse nici o armă. Existența armei, tecii pentru armă, a rămas doar o presupunere, ce au reieșit din declarațiile nesigure ale părții vătămate.

Astfel, în viziunea instanței de apel, instanța de fond just a constatat că, concluziile de învinuire înaintate lui Chetrari Igor au fost bazate doar pe declarațiile nesigure, ne concrete, bazate pe presupuneri (în ce privește existența armei) date de Iovdi Oleg și Russu Marc, ne fiind acumulate și prezentate spre cercetare probe care în mod direct și incontestabil ar indica la comiterea faptei de atac tâlhăresc.

Totuși, instanța de apel a constatat, în speța dată, prezența elementelor contravenției înserate la art. 335 Cod contravențional, samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislației, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei, (norma în vigoare la momentul comiterii faptei 25 mai 2014).

În aceste circumstanțe, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, considerând că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția lui Chetrari Igor în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod Contravențional și anume prin: - declarațiile părții vătămate Russu Marc (f.d. 114 vol. I); declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg (f.d. 119-120 vol.I); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 6 v. I); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 7 v. I); procesul-verbal de ridicare din 30.09.2014 (f.d. 29 v. I); procesul-verbal de examinare din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 32-34 v. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 45-46 v. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic), prin care partea vătămată Russu Marc a recunoscut persoana cu nr.4 - Chetrari Igor, după corpolență, cicatricea de pe buze (f.d. 47-48 v. I); procesul-verbal de percheziție din 24.10.2014, potrivit căruia de la inculpatul Chetrari Igor, nu au fost ridicate careva obiecte (f.d. 51-52 v. I);

Astfel, instanța de apel a constatat că, Chetrari Igor la data de 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, aflându-se la intersecția str. Paris cu str. Alba Iulia, mun. Chișinău, având scopul de a exercita în mod arbitrar a unui drept presupus, observându-l pe cet. Iovdi Oleg, i-a luat telefonul mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2000 lei, care aparține cet. Russu Marc, în contul hard-discului cumpărat anterior de la Russu Marc, care susținea că este nefuncțional, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii faptei într-o direcție necunoscută.

Instanța de apel a considerat că, vina lui Chetrari Igor în comiterea contravenției prevăzute la art. 355 Cod contravențional, a fost demonstrată în ședința de judecată și rezultă din probele administrate și cercetate în ședința de judecată.

Mai mult, prin procesul-verbal de ridicare din 30.09.2014, a fost efectuată ridicarea unui telefon mobil de model „XXX”, de culoare neagră, cablu de culoare negru, lungimea 42 cm, iar prin procesele - verbale de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014, părțile vătămate Iovdi Oleg și Russu Marc l-au recunoscut pe Chetrari Igor, ca persoana care a luat telefonul.

Totodată în acord cu prevederile art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constata vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Astfel, instanța de apel, a considerat necesar a înceta procesul în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională care era de trei luni. Or, din materialele dosarului reiese cu certitudine că contravenția a fost comisă de către Chetrari Igor la data de 25 mai 2014.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- Procuror, care indicând la temeiurile de casare a deciziei pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, într-un alt complet de judecată

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel eronat a conchis că acțiunile inculpatului Chetrari Igor întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional (samavolnicie);

- instanța de apel distorsionat a tratat considerentele doctrinale din literatura juridică de specialitate, or din dispozițiile art. 188 Cod penal și art. 335 Cod contravențional, se atestă că structura infracțiunii de atac tâlhăresc și fapta de samavolnicie, este diferită devreme ce situația-premisă ce caracterizează fapta de samavolnicie și care o individualizează în raport cu fapta de atac tâlhăresc, constă în aceia că făptuitorului îi aparține un drept prevăzut de lege sau el consideră că are un asemenea drept;

- atât în situația exercitării unui drept presupus, cit și în cazul exercitării unui drept legitim, situația-premisă constă în existența unui conflict (litigiu) între victimă și făptuitor;

- din speță supusă examinării, nu au fost constatate careva circumstanțe ce ar indica că, inculpatul ar fi considerat sau ar fi pretins că-i aparține un drept asupra bunurilor părții vătămate, nu a fost constatată prezența unei situații tensionate între inculpatul Chetrari Igor și partea vătămată Iovdi Oleg, or nemijlocit inculpatul fiind audiat în instanța de apel, a relatat precum pe victimă nu a cunoscut-o până la caz, cu acesta nu s-ar fi aflat în careva relații, fapt ce denotă că în acțiunile inculpatului Chetrari Igor se regăsesc elementele laturii subiective a componenței de infracțiune prevăzute anume de art. 188 Cod penal, devreme ce acesta intenționat urmărind scop de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale observându-l pe cet. Iovdi Oleg, l-a amenințat cu un pistol de model necunoscut, după care i-a sustras un telefon mobil de model „Samsung Galaxy Ace GT-58301”;

- în acțiunile inculpatului Chetrari Igor se atestă cerința cu caracter patrimonial care la rândul său a fost însoțită de acțiuni adiacente materializate prin amenințarea

lui Iovdi Oleg cu răfuială fizică, acesta în sine reprezentând factorul de presiune și constrângere, care a fost suficientă în percepția victimei de a prezuma că se află într-un pericol, dacă nu se va conforma cerinței făptașului de-a transmite telefonul mobil;

- afirmația instanței de apel, care a reținut că, din declarațiile lui Xxxxx nu rezultă amenințarea cu arma din partea lui Chetrari Igor, nu suportă critică o dată ce însăși partea vătămată Iovdi Oleg a menționat că, făptașul i-a arătat un toc (teacă) la șold, însă nu văzuse arma;

- cele relatate supra nu pot fi tratate ca fiind niște declarații nesigure ale părții vătămate Iovdi Oleg, or amenințarea cu arma a fost expusă de către făptaș într-o formă clară pentru victimă, ultimul la rândul său a perceput această amenințare ca fiind una reală și imediată, respectiv nu se impunea necesitatea demonstrării nemijlocit a armei, dacă victima observând teaca la șoldul inculpatului, deja s-a conformat la cerințele acestuia și i-a transmis bunul; - această situație de fapt o desprinde nemijlocit din declarațiile prezentate de partea vătămată - Iovdi Oleg, care a declarat că, Chetrari Igor la șold avea un toc pe care l-a arătat, însă nu poate comunica dacă avea armă sau nu. El i-a dat de înțeles cu cuvinte necenzurate să plece. Nu cunoaște de ce Chetrari Igor i-a arătat tocul, însă se gândește ca a făcut-o ca să-l sperie; - suplimentar, în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată Iovdi Oleg a declarat că, inculpatul Chetrari Igori a luat telefonul și l-a numit cu cuvinte necenzurate. În afară de amenințări nu a fost nimic, el avea teacă a dat scurta într-o parte și i-a zis să plece. Nu cunoaște despre careva tranzacție anterior avută între Chetrari Igor și prietenul sa Russu Marc privind procurarea unui hardul CD. La perioada când a avut loc evenimentul infracțional avea doar 17 ani, a fost amenințat, ei erau doi, nu putea să sară asupra lor. Prietenul lui Chetrari era înalt, zdravăn, scurt frezat; - declarațiile părții vătămate și ponderea acestor declarații, au fost de-o importanță majoră în opinia acuzării la constatarea în acțiunile inculpatului Chetrari Igor a existenței elementelor infracțiunii de tâlhărie, materializat prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței, săvârșit de 2 persoane, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal;

- ambele instanțe de judecată nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu au analizat în deplină măsură componența elementelor constitutive ale faptei social-periculoase, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de judecată și conținutul probelor;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Chetrari Igor de la art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la art. 335 Cod contravențional, nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

• Inculpatul, care indicând la temeiurile de casare a deciziei prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie achitat.

În motivarea recursului inculpatul a indicat că:

- probele acumulate în cadrul urmăririi penale și administrate în ședința judiciară declarațiile lui Russu Marc, Iovdi O. nu demonstrează comiterea de către Chetrari Igor, asupra lui Russu Marc și Iovdi Oleg, a unui atac împreună cu altă sau alte persoane, după cum este indicat în actul de învinuire;

- nici Russu Marc, nici Iovdi Oleg recunoscute în calitate de părți vătămate, nu au declarat despre aplicarea sau amenințarea cu aplicarea violenței, pistolului în timpul pretinselor acțiuni de sustragere, imputate lui Chetrari Igor;

- instanța de judecată nu a constatat nici prezența scopului în acțiunile imputate - sustragerea bunurilor altei persoane. Astfel, lipsește latura subiectivă - intenția directă a lui Chetrari Igor de a-l ataca pe Iovdi Oleg pentru sustragerea bunurilor. Afirmările lui Chetrari Igor precum că, a achitat lui Iovdi Oleg 800 de lei pentru telefonul, care aparținea lui Russu Marc nu sunt combătute;

- instanța a constatat că, concluziile de învinuire înaintate lui Chetrari Igor au fost bazate doar pe declarațiile nesigure, neconcrete, bazate pe presupuneri date de Iovdi Oleg și Russu Marc, ne fiind acumulate și prezentate spre cercetare probe care în mod direct și incontestabil a-r indica la comiterea faptei de atac tâlhăresc;

- concluzia instanței de apel precum că cele imputate inculpatului, Chetrari Igor, urmează a fi reîncadrate juridic în baza art. 335 Cod contravențional, o consideră ca fiind una greșită; - în dosar nu s-au acumulat probe concludente și pertinente ce ar demonstra că Chetrari Igor a comis o faptă ilicită;

- organul de urmărire penală nu a întreprins careva măsuri pentru combaterea divergențelor în declarațiile părților vătămate și a învinuitului, nu au fost făcute confruntări, Chetrari Igor nu a fost identificat pe viu, dar pe fotografie;

- la dosar nu sunt anexate careva înscrisuri, confirmări ale apelurilor sau convorbirilor telefonice, mărturii ale careva persoane. Astfel, consideră că instanța va da o apreciere justă atât declarațiilor părților vătămate, care după părerea sa sunt dubioase și neconfirmate de alte probe, cât și declarațiilor inculpatului care de la bun început își menține una și aceeași poziție;

- declarațiile lui Rusu Mark și a lui Iovdi Oleg urmează a fi apreciate critic din motivul că ultimii spun minciuni, aceasta se confirmă cu certitudine începând de la faptul că, au văzut armă de model necunoscut ce a fost scoasă din toc, precum și declarațiile că telefonul a fost plasat în anunț cu suma de 2.000 lei, deși în realitate nu a fost așa. La fel, a fost compromisă credibilitatea lor și prin motivul inventat, precum că hard discul nu lucrează. De reținut că, Chetrari Igor în ședința de judecată a declarat că și astăzi folosește hard CD procurat și nu are careva pretenții la el.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019 s-au admis recursurile ordinare declarate de către procuror și de către inculpat, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, Chetrari I. de către organul de urmărire penală a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de două persoane, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile. Prima instanță l-a achitat pe inculpat de învinuirea adusă în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu

întrunește elementele infracțiunii. Procurorul, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, astfel, instanța de apel, a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal intentat în privința lui Chetrari I. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal a fost încetat, deoarece fapta constituie contravenție, fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și încetat procesul contravențional, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

În cele din urmă, instanța de apel a opinat, că „În aceste condiții instanța de apel relevă că acțiunile inculpatului Chetrari Igor, nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ci contravenția prevăzută de art. 335 Cod penal.” În contextul celor expuse, instanța de recurs a relevat că, încadrarea juridică a faptei este crucială în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanță.

Pe de altă parte, se relevă că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme penale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a ajuns la concluzia de a califica acțiunile inculpatului în baza art. 335 Cod contravențional, menționând următoarele alegații: „vina lui Chetrari I. în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional a fost demonstrată în ședința de judecată și rezultă din probele administrate și cercetate în ședința de judecată și anume declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg care a explicat că nu a fost amenințat cu arma de către inculpat și Chetrari i-a spus că i-a telefonul ca recompensă pentru faptul că hardul CD procurat anterior nu lucrează. Russu Marc care a comunicat că, din spusele lui Iovdi Oleg, persoana care i-a luat telefonul i-a arătat teaca de la pistol, explicându-i că telefonul îl ia pentru hard discul defectat. Tot, Russu Marc a declarat în ședința judiciară că personal nu fusese amenințat de Chetrari, fapt ce confirmă scopul de a-și exercita în mod arbitrar dreptul său presupus, luând telefonul în calitate de recompensă a dreptului său lezat prin vinderea de către partea vătămată a unui hard disc defect.” Totodată, în susținerea concluziilor privind lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în acțiunile inculpatului, instanța de apel a menționat: „Or, organul de urmărire penală a indicat în actul de învinuire precum că, inculpatul a avut o înțelegere prealabilă cu o persoană necunoscută, împreună cu care, observându-l pe Iovdi Oleg, l-au atacat de comun acord, iar apoi, amenințându-l cu un pistol de model necunoscut i-au sustras telefonul mobil. Însă, o astfel de incriminare nu rezultă din probele administrate și nu a fost confirmată în ședința judiciară. Mai mult, Russu Marc și Iovdi Oleg,

recunoscuți în calitate de părți vătămate, nu au declarat despre aplicarea sau amenințarea cu aplicarea violenței, pistolului în timpul pretinselor acțiuni de sustragere, imputate lui Chetrari Igor.”

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se rețin declarațiile părții vătămate Russu Marc, care a comunicat că din spusele lui Iovdi Oleg, persoana care i-a luat telefonul i-a arătat teaca de la pistol, iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că părțile vătămate nu au declarat despre aplicarea sau amenințarea cu aplicarea violenței, pistolului în timpul pretinselor acțiuni de sustragere, imputate lui Chetrari Igor. Astfel, instanța de recurs a apreciat concluziile instanței de apel, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

De asemenea, în argumentarea soluției instanța de apel a constatat, că „Chetrari Igor la data de 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, aflându-se la intersecția str. Paris cu str. Alba Iulia, mun. Chișinău, având scopul de a exercita în mod arbitrar a unui drept presupus, observându-l pe cet. Iovdi Oleg, i-a luat telefonul mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2000 lei, care aparține cet. Russu Marc, în contul hard-discului cumpărat anterior de la Russu Marc, care susținea că este nefuncțional, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii faptei într-o direcție necunoscută.” Astfel, instanța de recurs a atestat că instanța de apel a constatat că fapta inculpatului constituie contravenție, fără a efectua o analiză a tuturor probelor, cu aprecierea fiecăreia în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, ignorând totalmente probele administrate la caz.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, din declarațiile părții vătămate Russu M. date în prima instanță, rezultă că: „Iovdi O. i-a spus că Chetrari I. împreună cu un băiat au luat telefonul pentru hard-disc și că Chetrari I. i-a arătat teaca pentru pistol.”, la fel în instanța de apel a declarat că, „Iovdi i-a explicat că a fost speriat de o teacă și el a plecat din acel loc.... Iovdi când a venit la el era foarte speriat”. De asemenea, din declarațiile părții vătămate Iovdi O., date în prima instanță reiese că „pînă la săvârșirea infracțiunii nu îl cunoștea pe Chetrari I., s-a interesat despre telefon prietenul lui Chetrari I., ambii au cercetat telefonul. Chetrari I. la șold avea un toc pe care l-a arătat, însă nu poate comunica dacă avea armă sau nu. El i-a dat de înțeles cu cuvinte necenzurate să plece. S-au întors au luat telefonul din mîna sa și au plecat. Nu cunoaște de ce Chetrari I. i-a arătat tocul, însă se gîndește că a făcut-o ca să-l sperie. Celălalt băiat stătea alături de Chetrari și privea la tot.”, în instanța de apel a menționat că „în momentul când s-au întîlnit pe str. XXX, inculpatul era însoțit de un prieten de al lui. Chetrari s-a uitat la telefon, după a discutat despre prețul telefonului, l-a întrebat unde este prietenul său, a luat telefonul și l-a numit cu cuvinte necenzurate. În afară de amenințări nu a fost nimic, el avea teacă, a dat scurta într-o parte și i-a zis să plece... Avea 17 ani, a fost amenințat, ei erau doi, nu putea să sară asupra lor”.

Conform procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014, Russu M. solicită atragerea la răspundere conform legislației în vigoare a persoanelor de gen masculin, care la data de 12

25.05.2014, aproximativ la orele 14: 30 minute, în timp ce se afla la intersecția str. XX cu str. XXx mun. Chișinău, amenințându-l cu arma pe Iovdi O., l-au deposedat de telefonul mobil de model „Xxxxx”, de culoare neagră, în care se afla cartela SIM cu nr. XXX ce îi aparținea, la prețul de 2000 lei, fiindu-i cauzat un prejudiciu material considerabil. Conform procesului verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014, Iovdi O. solicită atragerea la răspundere conform legislației în vigoare a persoanelor de gen masculin, care la data de 25.05.2014, aproximativ la orele 14: 30 minute, în timp ce se afla la intersecția str. Paris cu str. Alba Iulia mun. Chișinău, amenințându-l cu arma, i-a luat telefonul mobil de model „XXX”, de culoare neagră, în care se afla cartela SIM cu nr. XXX ce aparținea prietenului său Russu Marc. Reieșind din cele expuse Colegiul lărgit, constată că instanțele de fond nu s-au expus asupra acestor probe ele rămânând fără analiză și aprecierea cuvenită, fapt ce nu poate fi acceptat de către instanța de recurs, deoarece afectează situația faptică în speța dată. În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume: dacă inculpatul a atacat partea vătămată prin acțiuni agresive, surprinzătoare pentru victimă și dacă a fost însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei; dacă amenințarea i-a inspirat părții vătămate temerea că va fi supusă, în mod real și imediat violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei; prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a tuturor agravantelor infracțiunii incriminate inculpatului prin rechizitoriu și prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal; dacă inculpatul s-a cunoscut cu partea vătămată pînă la incidentul dat. În speța dată, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a analizat în deplină măsură componenta elementelor constitutive a faptei social periculoase menționate mai sus, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea de către instanța de apel a unei concluzii pripite, precum că: „acțiunile inculpatului Chetrari Igor, nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ci contravenția prevăzută de art. 335 Cod penal”. Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, a fost admis apelul procurorului, casează integral sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Chetrari Igor se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal și i se aplică pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată inculpatului Chetrari Igor, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune pe termen de 3 ani, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, potrivit rechizitoriului lui Chetrari Igor se învinuiește în aceea că, la 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă până la moment de organul de urmărire penală, prin participare simplă, aflându-se la intersecția str. XXX cu str. XXX, mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu atenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, observându-l pe cet. Iovdi Oleg, 1-a amenințat cu un pistol de model necunoscut, după care i-a sustras un telefon mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2 000 lei, care aparține cet. Russu Marc, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Iovdi Oleg daune morale și lui Russu Marc daune în proporții considerabile în sumă totală de 2 000 lei.

Instanța de apel, judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și cercetate și verificate în instanța de apel, reținând indicațiile instanței de recurs din decizia Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019, a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală că, *inculpatul Chetrari Igor, la data de 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă până la moment de organul de urmărire penală, prin participare simplă, aflându-se la intersecția str. XXX cu str. XXX, mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, observându-l pe cet. Iovdi Oleg, i-a sustras un telefon mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2000 lei, care aparține cet. Russu Marc, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Iovdi Oleg daune morale și lui Russu Marc daune în proporții considerabile în sumă totală de 2 000 lei.*

Inculpatul Chetrari Igor fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea faptei incriminate nu a recunoscut-o.

În cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii, după cum urmează: declarațiile părții vătămate Russu Marc (f.d. 114, 170, vol.I); declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg (f.d. 119-120, 171, vol. I); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 6); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 7); proces-verbal de ridicare din 30.09.2014 (f.d. 29); proces-verbal de examinare din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 32-34); proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 45-46); proces-verbal de

recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: table fotografic), (f.d. 47-48); proces-verbal de percheziție din 24.10.2014, (f.d. 51-52).

Potrivit rechizitoriului, acuzatorul de stat a încadrat acțiunile inculpatului Chetrari Igor în baza art. 188 alin. (2), lit. lit. b), e), f) Cod penal -tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de două persoane, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, stabilește ca acțiunile inculpatului Chetrari Igor încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 188 alin. (2), lit. lit. b), e), f) Cod penal urmează a fi recalificate în baza art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal—jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.

Instanța de apel a notat că, obiectul juridic principal al infracțiunii de tâlhărie îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei sau libertatea psihică a persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) *violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*; b) *amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe*.

Prin *atac* se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin *violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* trebuie de înțeles violența soldată cu vătămarea ușoară ori medie a integrității corporale sau a sănătății, ori care, deși nu a cauzat asemenea urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei

Prin *amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* se înțelege săvârșirea asupra victimei a unui act de natură să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resurse psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Este important ca amenințarea, expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată. În virtutea acestui fapt, amenințarea trebuie să creeze convingerea că, în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii, va întâmpina împotrivire din partea victimei, amenințarea va fi realizată de îndată.

Infracțiunea de tâlhărie este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special de sustragere, cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Instanța de apel a reținut că, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal (jaful) se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni (pct. 4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor).

Latura obiectivă a infracțiunii de *jaf* se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis.

Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Instanța de apel a reținut că, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, scopul de sustragere apare la făptuitor în prealabil, el întreprinde acțiunile cu caracter agresiv tocmai în vederea atingerii acestui scop. De aceea, fapta nu va putea fi calificată în conformitate cu art. 188 alin. (1) Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei. În această ipoteză, cele comise trebuie calificate prin concurs: una dintre infracțiunile prevăzute la art. 186 sau 187 Cod penal, pe de o parte, și infracțiunea prevăzută la art. 152 sau 155 Cod penal sau fapta specificată la art. 78 Cod contravențional, pe de altă parte.

Instanța de apel a reținut din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg faptul că prietenul lui Chetrari s-a interesat de telefon, după care ambii au cercetat telefonul. L-a întrebat unde îi este clientul. El i-a răspuns de ce îi trebuie, ce are el cu treaba asta. Nu își amintește ce i-a răspuns. Chetrari Igor la șold avea un toc pe care l-a arătat, însă nu poate comunica dacă avea armă sau nu. El i-a dat de înțeles cu cuvinte necenzurate să plece. S-au întors, au luat telefonul din mâna sa și au plecat. Ulterior, l-a telefonat prietenul său și i-a comunicat că i-au luat telefonul și i-a spus să se ducă unde era el ca să discute despre cele întâmplate.

La fel, din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg date în instanța de apel rezultă că inculpatul Chetrari Igor s-a uitat la telefon și l-a întrebat unde este prietenul lui și i-a zis să-i transmită prietenului său ceva, dar nu își amintește ce anume. A fost amenințat de către Chetrari Igor, acesta s-a apropiat de el, a cerut telefonul și a întrebat unde este prietenul lui, după care a ridicat maioul și l-a amenințat, a văzut că avea la șold tocul pentru armă și inculpatul a observat că dânsul a văzut ceea ce i-a arătat.

Astfel, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg asupra căruia nemijlocit au fost îndreptate acțiunile infracționale ale inculpatului Chetrari Igor, atestă că în acțiunile inculpatului este prezentă cerința cu caracter patrimonial,

care la rândul său a fost însoțită de acțiunea adiacentă materializată prin amenințarea lui Iovdi Oleg cu răfuiala fizică.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că, latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie se materializează în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; 2) acțiunea adiacentă, care constă în *atacul* săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin *atac* se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Instanța de apel apreciind declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg în coraport cu celelalte probe administrate la dosar nu a constatat că acțiunile inculpatului au fost însoțite de atacul asupra părții vătămate, or, din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg rezultă că inculpatul a ridicat maioul și l-a amenințat, a văzut că avea la șold tocul pentru armă și inculpatul a observat că dânsul a văzut ceea ce i-a arătat.

La fel, instanța de apel a indicat faptul că în cazul infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, scopul de sustragere apare la făptuitor în prealabil, el întreprinde acțiunile cu caracter agresiv tocmai în vederea atingerii acestui scop, or, fapta nu va putea fi calificată în conformitate cu art. 188 alin. (1) Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei.

Or, din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg, instanța de apel a desprins că în acțiunile inculpatului Chetrari Igor este prezentă cerința patrimonială de a-i fi predat bunul - telefonul mobil, acțiunea care la rândul său a fost însoțită de acțiunea adiacentă de amenințare cu răfuiala fizică.

Mai mult, instanța de apel apreciind declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg a menționat că, inculpatul a amenințat partea vătămată anume pentru ca ultimul să plece fără a mai solicita telefonul, ceea ce rezultă din declarațiile părții vătămate, care a indicat că inculpatul prin cuvinte necenzurate i-a dat de înțeles să plece, totodată, în instanța de apel, partea vătămată a indicat că a plecat fără a cere telefonul, deoarece s-a speriat.

Tot din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg, date în instanța de fond și în instanța de apel, s-a constatat că declarațiile părții vătămate sunt incerte referitor la existența armei la inculpat, or, acesta fie a declarat că „Chetrari Igor avea la șold un toc pe care i l-a arătat, însă nu poate comunica dacă avea armă sau nu”, iar în instanța de apel a indicat că „inculpatul l-a amenințat cu arma”.

Cu referire la declarațiile părții vătămate Russu Marc, instanța de apel a menționat că prin aceste declarații se atestă că inculpatul Chetrari Igor a sustras telefonul mobil de la partea vătămată, însă, ceea ce privește existența armei la inculpat sau amenințarea părții vătămate cu o armă, instanța de apel nu le-a reținut ca fiind pertinente, deoarece aceste aspecte i-au fost cunoscute ca urmare a relatării acestora de către partea vătămat Iovdi Oleg, declarațiile căruia au fost apreciate de către instanța de apel.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că prin procesul-verbal de percheziție din 24.10.2014, potrivit căruia de la inculpatul Chetrari Igor, domiciliat în raionul Strășeni, s. Rîșcani nu au fost ridicate careva obiecte.

Astfel, instanța de apel a stabilit din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg apreciate în coroborare cu declarațiile părții vătămate Russu Marc că, inculpatul Chetrari Igor, de comun acord cu o altă persoană nestabilă la moment de organul de urmărire penală, în prezența părții vătămate Iovdi Oleg a sustras în mod deschis un telefon mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2 000 lei, care aparține cet. Russu Marc, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută.

Instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală a constatat în acțiunile inculpatului Chetrari Igor elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, evidențiindu-se cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, și anume a obiectului juridic material.

Totodată, instanța de apel a reținut prezența laturii obiective ce constituie luarea ilegală și gratuită în mod deschis a bunului părții vătămate, ce a cauzat daune în proporții considerabile părții vătămate.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Chetrari Igor a acționat cu intenție directă, fiind stabilit scopul de cupiditate.

Cu referire la agravantele prevăzută de lit. b), f) alin. (2) art. 187 Cod penal, instanța de apel a constatat că infracțiunea de jaf a fost comisă de către „de două sau mai multe persoane”, prin participație simplă de către inculpatul Chetrari Igor, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană la moment nestabilă de organul de urmărire penală, fapt după ce rezultă din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg, care a indicat că prietenul lui Chetrari Igor s-a interesat de telefon, după care ambii au cercetat telefonul. L-a întrebat unde îi este clientul. El i-a răspuns de ce îi trebuie, ce are el cu treaba asta. Nu își amintește ce i-a răspuns. Chetrari Igor la șold avea un toc pe care l-a arătat, însă nu poate comunica dacă avea armă sau nu. El i-a dat de înțeles cu cuvinte necenzurate să plece. S-au întors, au luat telefonul din mâna sa și au plecat. Ulterior, l-a telefonat prietenul său și i-a comunicat că i-au luat telefonul și i-a spus să se ducă unde era el ca să discute despre cele întâmplate

În ceea ce privește agravanta reglementată la lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal, „cu cauzarea de daune în proporții considerabile” instanța de apel a notat că în rezultatul infracțiunii părții vătămate Russu Marc i s-a cauzat un prejudiciu în mărime de 2 000 lei și reiesind din declarațiile acestuia care a indicat că suma prejudiciului cauzat este considerabil pentru el, instanța de apel apreciază că și-a găsit confirmare agravanta prevăzută la lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal.

Referitor la poziția inculpatului Chetrari Igor de nerecunoaștere a faptei infracționale imputate, instanța de apel a apreciat că simpla negare a inculpatului în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficientă, atâta timp cât nu aduce probe ori nu invocă împrejurări credibile pentru a răsturna probele prezente la materialele prezentei cauze.

Or, declarațiile inculpatului Chetrari Igor precum că, dânsul de fapt a procurat telefonul mobil și a achitat suma de 800 lei pentru telefon, nu pot fi reținute ca fiind

pertinente și concludente, deoarece declarațiile acestuia vin în contradicție cu declarațiile părților vătămate Iovdi Oleg și Russu Marc.

Mai mult, instanța de apel a reținut că intenția părții vătămate Russu Marc a fost de a vinde telefonul mobil, iar în situația în care acesta și-ar fi primit banii pentru telefonul vândut, ar fi absurdă depunerea unei plângeri penale pe numele inculpatului.

Instanța de apel a notat că prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptei și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Chetrari Igor nu echivalează cu achitarea ultimului de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul Chetrari Igor a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal.

Instanța de apel a reținut cu titlu de principiu general recunoscut că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În temeiul art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Chetrari Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Chetrari Igor nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, anterior nu a fost judecat.

În conformitate cu art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”.

În conformitate cu art. 76, 77 Cod penal în privința inculpatului Chetrari Igor careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute.

Așadar, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că inculpatul Chetrari Igor nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia că, dânsul a comis o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, a aplicat *inculpatului Chetrari Igor* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal pedeapsa sub formă de *închisoare* pe un termen de 5 ani, *fără amendă*.

În temeiul art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, instanța de apel ținând cont de faptul că inculpatul Chetrari Igor anterior nu a fost atras la răspundere penală și este căsătorit consideră că izolarea inculpatului de societate nu este o măsură echitabilă și

necesară într-o societate democratică, iar izolarea inculpatului de societate în aceste împrejurări nu ar fi concordantă cu scopul legii penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului.

Așadar, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea inculpatului Chetrari Igor ca în termenul stabilit să nu-si schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor pe care instanța de apel a pus la bază pentru a recalifica acțiunile inculpatului de la art. 188 la art. 187 Cod penal. De asemenea, instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt și de drept, precum că inculpatul Chetrari Igor a săvârșit infracțiunea incriminată și corect organul de urmărire penală a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 188 alin. (2) lit.b), e), f) Cod penal.

8.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Valeriu Verejan în numele inculpatului făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care Chetrari Igor XXX să fie achitat. Recurentul invocă că, probele acumulate în cadrul urmăririi penale și administrate în ședința judiciară declarațiile lui Russu Marc, Iovdi O. nu demonstrează comiterea de către Chetrari Igor, asupra lui Russu Marc și Iovdi Oleg, a unui atac împreună cu altă sau alte persoane, după cum este indicat în actul de învinuire. Nici Russu Marc, nici Iovdi Oleg, recunoscuți în calitate de părți vătămate, nu au declarat despre aplicarea sau amenințarea cu aplicarea violenței, pistolului în timpul pretinselor acțiuni de sustragere, imputate lui Chetrari Igor. Instanța de judecată nu a constatat nici prezența scopului în acțiunile imputate - sustragerea bunurilor altei persoane. Astfel, lipsește latura subiectivă -intenția directă a lui Chetrari Igor de a-l ataca pe Iovdi Oleg pentru sustragerea bunurilor. Afirmațiile lui Chetrari Igor precum că, a achitat lui Iovdi Oleg 800 de lei pentru telefonul, care aparținea lui Russu Marc nu sunt combătute. Urmărire penală în cauza dată a fost efectuată superficial și tendențios, nu au fost acumulate careva probe directe și pertinente ce ar demonstra cu certitudine vinovăția lui Chetrari Igor în comiterea infracțiunii ori a unei alte fapte nelegitime. La fel, concluziile instanței de apel ca fiind eronate și încadrarea juridică efectuată de instanță, fiind în contradicție cu circumstanțele cazului și faptelor stabilite de către organul de urmărire penală.

9. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Referitor la recursul declarant de procuror:

La caz, reieșind din argumentele invocate de către procuror, Colegiul penal lărgit reține că, în drept, acesta face referire la temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1)

pct. 6), 12) Cod de procedură penală, pledând că instanțele nu au apreciat probele la justa valoare și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției adoptate în privința lui Chetrari Igor, ori, critica adusă de recurent referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța inferioară și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat asupra motivelor respingerii apelului declarat.

Mai mult, recurentul dă apreciere probelor conform propriei opinii și le interpretează din punctul său de vedere, pe când instanța a verificat probele după veridicitatea acestora, adică corespunderea datei de fapt examinată cu realitatea pe care o probează această dată, și în partea descriptivă a deciziei și-a motivat soluția, prin care se demonstrează vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate. Astfel că, instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală a constatat în acțiunile inculpatului Chetrari Igor elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, evidențiindu-se cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, și anume a obiectului juridic material, sunt corect apreciate, aceste probe fiind concludente și pertinente.

Astfel, probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

În recursul declarat în prezenta cauză, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La analiza prezentului temeiului de casare, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele de fond, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În viziunea Colegiului penal lărgit, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate,

deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.*

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul penal lărgit, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care acțiunile inculpatului au fost calificate, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Chetrari Igor, a săvârșit infracțiunea imputată.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul că, în speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, considerând că acțiunile acestuia conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel se atestă că, din probele administrate, instanța de apel a reținut că, *inculpatul Chetrari Igor, la data de 25 mai 2014, aproximativ la orele 14:30, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă până la moment de organul de urmărire penală, prin participare simplă, aflându-se la intersecția str. Paris cu str. Alba-Iulia, mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, observându-l pe cet. Iovdi Oleg, i-a sustras un telefon mobil de model „XXX” în care se afla cartela SIM nr. XXX la prețul de 2000 lei, care aparține cet. Russu Marc, după care cu bunurile date a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Iovdi Oleg daune morale și lui Russu Marc daune în proporții considerabile în sumă totală de 2 000 lei.*

Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel care a indicat că, *în cazul infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, scopul de sustragere apare la făptuitor în prealabil, el întreprinde acțiunile cu caracter agresiv tocmai în vederea atingerii acestui scop, or, fapta nu va putea fi calificată în conformitate cu art. 188 alin. (1) Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei.*

Or, din declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg, instanța de apel a desprins că în acțiunile inculpatului Chetrari Igor este prezentă cerința patrimonială de a-i fi predat bunul - telefonul mobil, acțiunea care la rândul său a fost însoțită de acțiunea adiacentă de amenințare cu răfuiala fizică.

Instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală a constatat în acțiunile inculpatului Chetrari Igor elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, evidențiindu-se cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, și anume a obiectului juridic material.

Totodată, instanța de apel a reținut prezența laturii obiective ce constituie luarea ilegală și gratuită în mod deschis a bunului părții vătămate, ce a cauzat daune în proporții considerabile părții vătămate.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Chetrari Igor a acționat cu intenție directă, fiind stabilit scopul de cupiditate.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, infracțiunea specificată la art. 187 Cod penal, este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, este corectă și întemeiată și rezultă din ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată.

De asemenea, în speță este prezentă și latura subiectivă a infracțiunii de jaf care se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, acestea fiind corect calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de art. 326 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs consideră că, invocarea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu este întemeiată, iar argumentele puse la baza acestuia sunt pur declarative și contravin materialelor cauzei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal constată că, în mare parte, recursul repetă textul apelului, argumentele invocate în recurs fiind anterior invocat și în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Reținând cele relatate, Colegiul penal constată că și pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care

agradează ori atenuază răspunderea, inclusiv și de circumstanțele invocate de recurent.

Cu referire la recursul avocatului Valeriu Verejan în numele inculpatului:

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Valeriu Verejan în numele inculpatului, reiese că apărătorul face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, hotărârii fiind expusă neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea sentinței de achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii pe art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu reîncadrarea în art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată este una legală și corectă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (vezi punctul 4.1. din prezenta decizie).

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Chetrari Igor în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt inadmisibile și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în respectiva cauză.

Cu referire la motivul invocat de recurenți prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă că sub acest aspect se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei

infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă faptul că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, instanța de apel întemeiată a conchis că în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Chetrari Igor în cele imputate. Versiunea recurentului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Chetrari Igor întrunesc elementele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul că, autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementului infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, Colegiul penal lărgit menționează că, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere de constatarea elementelor infracțiunii, precum și declarațiile părții vătămate Russu Marc (f.d. 114, 170, vol. I); declarațiile părții vătămate Iovdi Oleg (f.d. 119-120, 171, vol. I); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 6); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 25.05.2014 (f.d. 7); proces-verbal de ridicare din 30.09.2014 (f.d. 29); proces-verbal de examinare din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 32-34); proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: tabel fotografic) (f.d. 45-46); proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 30.09.2014 (anexă: table fotografic), (f.d. 47-48); proces-verbal de percheziție din 24.10.2014, (f.d. 51-52).

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal Cod penal, respectiv temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului și la declarațiile părților vătămate, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește.

De asemenea, Colegiul penal reamintește rolul pasiv în procesul de judecată a instanței de judecată, sub aspectul rolului dirigitor al instanței judecătorești în proces, adică rol dirigitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de legislația națională. Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei

hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, conform indicii prevăzuți la dispozițiile art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal Cod penal, sunt corecte și corespund materialului probator.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel, redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurenți și anume art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția de a respinge ca inadmisibile recursurile.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, de către avocatul Valeriu Verejan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Chetrari Igor XXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă. Pronunțarea integrală la 06 august 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari